

Сборник съдебна практика

Дело T-575/22

2 Celsius и Robin Wood — Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV
и
Skydda Skogen, Protect the forest и Zero — Associação Sistema Terrestre Sustentável,
и
Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot,
и
Päästame Eesti Metsad MTÜ,
и
Stichting Comité Schone Lucht
срещу
Европейска комисия

Решение на Общия съд (шести петчленен състав) от 18 март 2026 година

„Околна среда — Орхуска конвенция — Отхвърляне на искане за вътрешно преразглеждане — Член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 — Стопанисване на горите — Дейности, свързани с производството на горива и биоенергия от горскостопанска биомаса — Таксономия — Изисквания за техническите критерии за проверка — Член 19 от Регламент (ЕС) 2020/852 — Съществен принос за смекчаване на изменението на климата и за адаптиране към изменението на климата — Значителни вреди за екологичните цели“

1. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Анализ на климатичните ползи — Използване на референтна стойност, свързана с обичайните практики — Липса на праг с количествено изразение за спазване на целта за смекчаване на изменението на климата — Допустимост — Липса на явна грешка в преценката — Превишаване на пределите на правомощията на Комисията — Липса — Нарушение на принципа на предпазните мерки — Липса (член 191, параграф 2 и член 290 ДФЕС; Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграф 1, буква е) и параграф 3 и член 19, параграф 1, букви в), е) и к); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точка 1.3; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, член 29, параграф 7, буква б)*

(вж. т. 52—64, 68, 70—83 и 90—97)

2. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Анализ на климатичните ползи — Освобождаване на лицата, стопанисващи горски площи под 13 хектара, от задължението да извършват такъв анализ — Допустимост — Липса на явна грешка в преценката — Превиишаване на пределите на правомощията на Комисията — Липса — Нарушение на принципа на пропорционалност — Липса*
(член 290 ДФЕС; Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграф 1, буква е) и параграф 3, буква а), член 19, параграф 1, букви в), г) и е) и член 21, параграф 1, последно изречение; Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точка 1.3; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, член 29, параграф 6)

(вж. т. 107—116, 121—134 и 138—140)

3. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка с адаптирането към изменението на климата — Определяне на критерии с цел да се предотврати увеличаването на свързаното с икономически дейности неблагоприятно въздействие върху климата — Липса на явна грешка в преценката*
(Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 11, параграф 1, член 17, параграф 1, буква б) и член 19, параграф 1, буква б); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, допълнение А)

(вж. т. 148—152)

4. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка с прехода към кръгова икономика — Определяне на критерии с цел да се поддържа устойчивото предлагане на горска биомаса — Липса на явна грешка в преценката*
(Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета; член 17, параграф 1, буква г), подточка i); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точка 1.3)

(вж. т. 163—176)

5. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка със смекчаването на*

изменението на климата — Липса на изрично посочване на необходимостта да се избягва разрушаването на горските въглеродни поглъщатели — Липса на определен срок за оползотворяване на въглерода, загубен вследствие на гола сеч — Допустимост (Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 17, параграф 1, буква а) и член 19, параграф 1, буква б); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение II, точка 1.3; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, член 29, параграф 6)

(вж. т. 185—193)

6. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности, свързани със стопанисването на горите — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка със защитата и възстановяването на биологичното разнообразие и екосистемите — Съответствие на икономическата дейност с целите за опазване в защитените или определените зони — Липса на преобразуване на местообитания, особено уязвими на загуба на биологично разнообразие — Допустимост (Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 17, параграф 1, буква е) и член 19, параграф 1, букви а)—в); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точка 1.3 и приложение II, точка 1.3)*

(вж. т. 216—231)

7. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности в областта на биоенергетиката — Намалване на емисиите на парникови газове — Препращане към други разпоредби от правото на Съюза — Вземане предвид на приложимото законодателство на Съюза — Допустимост — Липса на достатъчно отчитане на емисиите на въглерод от горската биомаса — Липса на явни грешки в преценката (Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграф 1, буква а) и параграф 3, буква а) и член 19, параграф 1, буква г); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точки 4.8, 4.13, 4.20 и 4.24; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, член 1, последно изречение и член 29, параграфи 6 и 7, както и приложение VI; Регламент 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 251—270 и 275—281)

8. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности в областта на биоенергетиката — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка със смекчаването на изменението на климата — Разширяване на изискването за лесно прилагане на критериите —*

Допустимост — Задължение за обосноваване с убедителни научни доказателства — Отчитане на изискването за съгласуваност на политиките — Обхват — Нарушение на принципа на предпазните мерки — Липса
(член 17, параграф 1, трето изречение и член 191 ДФЕС; Регламент 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, букви г), е) и к); Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

(вж. т. 288—293, 298—301 и 306—310)

9. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Приемане от Комисията на делегиран регламент, определящ технически критерии за проверка на дейностите в областта на биоенергетиката — Задължение за обосноваване с убедителни научни доказателства — Обхват — Нарушение на принципа на предпазните мерки — Липса*
(член 191 ДФЕС; Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 19, параграф 1)

(вж. т. 324—333)

10. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности в областта на биоенергетиката — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка с предотвратяването и контрола на замърсяването — Забрана за нанасяне на значителни вреди във връзка с биологичното разнообразие — Адекватност на критериите — Липса на явна грешка в преценката*
(Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграф 3, буква б) и член 17, параграф 1, буква г), подточка i); Регламент 2021/2139, съображение 31; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

(вж. т. 396—408 и 429)

11. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Приемане от Комисията на делегиран регламент, определящ технически критерии за проверка на дейностите в областта на биоенергетиката — Прилагане на поетапен подход — Допустимост*
(Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, член 10, параграф 3, буква б) и член 17, параграф 1, буква г), подточка i); Регламент 2021/2139, съображение 31; Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

(вж. т. 396—408 и 429)

12. *Сближаване на законодателствата — Рамка за улесняване на устойчивите инвестиции — Определяне на екологичната устойчивост на икономическите дейности — Технически критерии за проверка — Установяване от Комисията — Установени критерии за дейности в областта на биоенергетиката — Критерии, гарантиращи съществен принос за смекчаване на изменението на климата — Липса на грешка на Комисията при прилагане на правото или в преценката (Регламент 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета, съображение 3 и член 11, параграф 1 и параграф 3, буква а); Регламент 2021/2139 на Комисията, приложение I, точки 4.7, 4.8, 4.13, 4.19, 4.20, 4.23 и 4.24, както и приложение II, точки 4.7, 4.8, 4.13, 4.19, 4.20, 4.23 и 4.24)*

(вж. т. 421—427 и 432—435)

13. *Международни споразумения — Споразумения на Съюза — Парижко споразумение относно изменението на климата — Рамкова конвенция на Обединените нации по изменението на климата — Последици — Предимство спрямо актовете от вторичното право на Съюза — Проверка на законосъобразността на акт от вторичното право на Съюза с оглед на разпоредбите на посочените споразумения — Условия — Разпоредби, които не са безусловни и достатъчно точни — Неизпълнени условия (член 216, параграф 2 ДФЕС; Регламент № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета, съображения 19 и 21, член 10, параграф 1 и член 12)*

(вж. т. 442—459)

Резюме

Общият съд потвърждава решението, с което Европейската комисия е отхвърлила искане за вътрешно преразглеждане на Делегиран регламент 2021/2139¹ за допълнение на Регламент 2020/852 за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции².

Регламентът за таксономията въвежда единна система за класификация с цел хармонизиране на равнището на Съюза на критериите, позволяващи да се определи дали дадена икономическа дейност се счита за екологично устойчива с оглед на определени екологични цели, като например целите за смекчаване на изменението на климата и за адаптиране към изменението на климата³.

В този контекст Комисията приема Делегирания регламент за допълнение на Регламента за таксономията и с него установява технически критерии за проверка, позволяващи да се определи при какви условия някои икономически дейности допринасят съществено за постигането на последваните с този делегиран регламент екологични цели.

¹ Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 от 4 юни 2021 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета чрез установяване на техническите критерии за проверка с цел определяне на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаването на изменението на климата или за адаптирането към изменението на климата, и с цел определяне дали тази икономическа дейност не нанася значителни вреди във връзка с постигането на някоя от другите екологични цели (ОВ L 442, 2021 г., стр. 1, наричан по-нататък „Делегираният регламент“).

² Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 година за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 2020 г., стр. 13, наричан по-нататък „Регламентът за таксономията“).

³ Членове 9 и 10 от Регламента за таксономията.

Жалбоподателите, сред които по-конкретно Robin Wood — Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV, подават до Комисията искане на основание на Орхуския регламент⁴ за вътрешно преразглеждане на Делегирания регламент. Според тях някои от установените с този регламент технически критерии за проверка на икономическите дейности, свързани със стопанисването на горите и биоенергията, противоречат на Регламента за таксономията и на изисквания на Договорите.

Комисията отхвърля искането за вътрешно преразглеждане с обжалваното в настоящото производство решение от 6 юли 2022 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Съображения на Общия съд

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите по-конкретно твърдят, че отговорът от Комисията на искането им за преразглеждане е опорочен от грешки при прилагане на правото, тъй като техническите критерии за проверка, свързани с дейностите по стопанисване на горите, не съответстват на принципа „за ненанасяне на значителни вреди“ във връзка с постигането на целта за смекчаване на изменението на климата, предвидена в член 17, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията. В този смисъл жалбоподателите твърдят, че посочената разпореда изисква да се гарантира запазване поне на настоящите равнища на горските въглеродни запаси и поглътители.

Според Общия съд обаче член 17, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията не съдържа такова изискване, поради което техническите критерии за проверка не трябва изрично да указват необходимостта от избягване на разрушаването на горските въглеродни поглътители. Общият съд добавя, че в посочената разпореда хипотезата за премахване на съществуващите въглеродни поглътители вече е предвидена като нанасяща значителни вреди във връзка със смекчаването на изменението на климата.

Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка, като се е позовала в обжалваното решение на предвидените в член 29, параграф 6 от Директивата RED II⁵ критерии за устойчивост на горите, без при това да обоснове убедително липсата на уточнения относно срока за оползотворяване на загубения вследствие на голата сеч въглерод.

Общият съд обаче отбелязва, че Регламентът за таксономията, и по-конкретно член 17, параграф 1, буква а) от него не изисква степен на конкретност, която предполага определяне на срокове за оползотворяване на загубения в резултат на голата сеч въглерод. Освен това според Общия съд при прякото прилагане на член 29, параграф 6 от Директивата RED II голата сеч не може да се счита за „екологично устойчива“ дейност и поради това направеното в обжалваното решение позоваване на тази разпореда не е погрешно.

⁴ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126), изменен с Регламент (ЕС) 2021/1767 на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2021 г. (ОВ L 356, 2021 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Орхуският регламент“).

⁵ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 2018 г., стр. 82, наричана по-нататък „Директивата RED II“).

Общият съд отхвърля като неотнорм и довода на жалбоподателите, че тъй като не могли да се налагат по-строги изисквания от тези, които се съдържат в други актове на първичното или вторичното право на Съюза, Регламентът за оперативните насоки⁶ не бил полезен в контекста на изготвянето на разглежданите технически критерии за проверка.

При това жалбоподателите твърдят, че като се позовава на Директивата RED II и на Регламента за ЗПЗГС⁷, Комисията неправилно приела, че критериите за „намаляването на емисиите на парникови газове“ са подходящи, за да се гарантира, че свързаните с биоенергията горскостопански дейности допринасят за смекчаването на изменението на климата в съответствие с член 10, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията.

По този въпрос Общият съд отбелязва, че посочената разпоредба препраща към Директивата RED II, а член 29, параграф 7 от последната се позовава на „критериите за ЗПЗГС“. Тези критерии са свързани основно с параметрите, посочени в Регламента за ЗПЗГС, който определя ангажиментите на държавите членки в сектора на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство. Освен това Регламентът за таксономията изисква при установяването на технически критерии за проверка Комисията да отчита „приложимото действащо законодателство на Съюза“. Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че в обжалваното решение е отчела разпоредбите на Директивата RED II и на Регламента за ЗПЗГС.

Освен това, противно на твърдяното от жалбоподателите, Комисията не заявява и не внушава, че отчитането на биогенните емисии от горското стопанство съгласно Регламента за ЗПЗГС би могло да е заместител на намаляването на емисиите. Всъщност от обжалваното решение следва, че използването на горскостопанска биомаса допринася за намаляването на емисиите, когато са изпълнени определени критерии, както впрочем самият законодател е предположил в Директивата RED II.

Общият съд отхвърля и довода на жалбоподателите, че Комисията трябвало да обясни по какъв начин емисиите от добива и изгарянето на горска биомаса би трябвало да бъдат „компенсирани“ в рамките на Регламента за ЗПЗГС.

В това отношение Общият съд отбелязва, че Директивата RED II изхожда от принципа, че ако са изпълнени условията за това, биомасата, превърната в гориво, може да се квалифицира като енергия от възобновяеми източници. Това също е предположение на законодателя, от което Комисията не може да се отклонява по свое усмотрение. Регламентът за ЗПЗГС изисква от държавите членки да поддържат своите естествени въглеродни поглътители. Така, доколкото схемата за компенсиране на емисиите, за която се отнася доводът на жалбоподателите, произтича от Регламента за ЗПЗГС, Комисията не е длъжна да обяснява посочената компенсация.

⁶ Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/2448 на Комисията от 13 декември 2022 година за изготвяне на оперативни насоки относно данните за доказване на спазването на критериите за устойчивост по отношение на горскостопанската биомаса, определени в член 29 от Директива [RED II] (ОВ L 320, 2022 г., стр. 4).

⁷ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ L 156, 2018 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламентът за ЗПЗГС“).

Жалбоподателите погрешно твърдят, че Комисията не може да се основава на критериите за ЗПЗГС, тъй като Регламентът за ЗПЗГС не отчита всички въглеродни емисии от биомаса, а само промените в горските въглеродни поглъщатели спрямо референтна стойност, основана на прогноза за нивата на тези поглъщатели с оглед на нивата за минали периоди на дърводобив. Всъщност, ако съответните технически критерии за оценка надхвърлят параметрите, посочени в Директивата RED II и Регламента за ЗПЗГС, по-специално чрез отчитане на емисиите, дължащи се на изгарянето на горската биомаса в енергийния сектор, би могло да възникне риск от двойно отчитане на емисиите на парникови газове.

Накрая, Общият съд отхвърля довода на жалбоподателите, че по същество Регламентът за ЗПЗГС не позволява достатъчно точно отчитане на емисиите, за да се определи в каква степен добивът на биомаса е отговорен за свръхдобив. В това отношение Общият съд отбелязва, че съгласно посочения регламент референтното ниво за горите на държавите членки се основава на предположението, че документираното в периода 2000—2009 г. съотношение между използването на горска биомаса за производство на трайни продукти и енергия остава постоянно. Това предположение, гарантиращо, че увеличаването на добива с цел използване на биоенергия се отчита като дебит в сектора на ЗПЗГС, е достатъчно точно.

Впрочем според Общия съд Комисията не е допуснала грешка, като е отхвърлила твърдението на жалбоподателите, че Делегираният регламент нарушава член 2 от Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменение на климата (РКООНИК) и член 2, параграф 1 от Парижкото споразумение относно изменението на климата, одобрено на 12 декември 2015 г. (наричано по-нататък „Парижкото споразумение“). В това отношение Общият съд проверява дали посочените разпоредби имат директен ефект.

За целта той припомня, че съгласно член 216, параграф 2 ДФЕС сключените от Съюза международни споразумения обвързват институциите на последния и следователно се ползват с предимство пред актовете, които тези институции издават. Същевременно разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт на вторичното право на Съюза или в подкрепа на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само ако, от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение допускат това, а от друга страна, тези разпоредби са предвид съдържанието си безусловни и достатъчно точни.

Общият съд посочва, че тези условия за позоваване важат и в рамките на искане за вътрешно преразглеждане на основание на Орхуския регламент — предварителен процесуален етап, който евентуално може да бъде основание за последващо обжалване пред съда на Съюза.

В случая от гледна точка на съдържанието си посочените разпоредби на РКООНИК и на Парижкото споразумение не са достатъчно безусловни и точни, за да имат директен ефект, поради което и жалбоподателите да могат да се позовават на тях.

По-нататък, Общият съд проверява дали тези разпоредби попадат в обхвата на едно от двете изключения, произтичащи от практиката на Съда и позволяващи на съда на Съюза да упражни контрол за законосъобразност на акт на Съюза с оглед на международно споразумение дори при липсата на директен ефект. Съгласно първото изключение е

необходимо от конкретната оспорвана разпоредба на правото на Съюза да може да се заключи, че целта ѝ е да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, произтичащо от споразуменията на Световната търговска организация (СТО). Второто изключение по същество предполага, че посочената разпоредба препраща пряко и изрично към конкретни разпоредби на съответното международно споразумение.

В случая обаче жалбоподателите не посочват конкретна разпоредба от Делегирания регламент, която има за цел конкретно да въведе в правния ред на Съюза особено задължение, произтичащо от член 2 от РКООНИК или от член 2, параграф 1 от Парижкото споразумение. Освен това последните разпоредби се ограничават до установяването на общи цели и правила, без обаче да определят конкретни средства, като оставят широка свобода на преценка на страните, включително на Съюза, при определянето на конкретните условия за тяхното прилагане.

Общият съд добавя, че Регламентът за таксономията не се позовава на РКООНИК, а само в едно съображение препраща към конкретна разпоредба от това споразумение. Посоченото съображение обаче не е част от разпоредителната част на Регламента за таксономията и следователно само по себе си няма задължителен характер. От това следва, че в случая нито едно от посочените две изключения не е приложимо.

Накрая, Общият съд счита, че посочената от жалбоподателите съдебна практика⁸ — съгласно която обстоятелството, че дадено международно споразумение съдържа разпоредби без директен ефект, не представлява пречка за съдебния контрол за спазването на задълженията, наложени на Съюза като страна по това споразумение — е останала изолирана и впоследствие съдът на Съюза я е изоставил. Ето защо в обжалваното решение Комисията правилно е приела, че законосъобразността на Делегирания регламент не може да се разглежда в светлината на посочените от жалбоподателите разпоредби на международното право.

След като отхвърля всички доводи на жалбоподателите, Общият съд отхвърля и жалбата в нейната цялост.

⁸ Решение от 9 октомври 2001 г., Нидерландия/Парламент и Съвет (C-377/98, EU:C:2001:523, т. 54).